

**NATHALIE SLOSSE LAAT PEUTERS
OP EEN SPEELSE MANIER OMGAAN MET VERDRIET**

”Met Lego heb ik mijn
zoontje uitgelegd dat
ik borstkanker had”

Hoe praat je met heel jonge kinderen over kanker? Je hoeft niet om de waarheid heen te dansen, vindt Nathalie Slosse. Door open te zijn, vergroot je hun veerkracht.

Ze spreekt uit ervaring. Nathalie Slosse is 35 en werd deze zomer voor de tweede keer met borstkanker geconfronteerd. Toen de ziekte haar voor het eerst trof, was haar zoon Midas een peuter van net eenentwintig maanden. “Mijn eerste gedachte was: ik wil geen zieke mama zijn. En dan: hoe vertel ik hem dat ik ziek ben? Ik vond het heel moeilijk om uit te leggen wat er precies aan de hand was. In het ziekenhuis had een verpleegster me een boekje gegeven ‘Mama heeft kanker’. Maar ze zei meteen dat het eigenlijk voor oudere kinderen was bedoeld, voor peuters had ze niks. Ik ben toen op zoek gegaan op internet. Veel bleek er niet te zijn. Dat vond ik best frustrerend. De avond van mijn eerste chemo besloot ik ideeën te verzamelen voor een doe-boek. Het gaf me het gevoel dat het allemaal minder zinloos was. Maar meteen daarna viel alles stil: tijdens de behandeling kon ik nergens meer mee bezig zijn.”

Playmobil-popje is ziek

Toch bleef het idee smeuken. En telkens als het wat beter ging, schreef Nathalie haar ervaringen op. Door met Midas te spelen, ontdekte ze hoe hij met de situatie omging. “Op een dag kwam hij aanzetten met een playmobil-popje waarvan het kapsel loszat”, zegt ze. “Hij haalde het haar weg, zette het weer op en zei: mama! Dat vond

ik zo treffend – het toonde dat hij beseftte wat er met me gebeurde. Al die dingen hield ik bij. Maar ook praktische tips: met welke attenties kun je een zieke blij maken? Of hoe maak je de duur van de behandeling duidelijk aan je kind? Midas was amper twee, hij vatte nog niet eens hoe lang een week duurt. Hoe kon ik uitleggen dat ik lang ziek zou zijn? Daarom hebben we samen een kankermonster gebouwd met legoblokjes. Voor elke behandeling die ik zou krijgen, kozen we een ander kleur. Zodra de therapie startte, mocht Midas elke dag een blokje van het monster afbreken.” Nathalie was van plan om er een superpraktisch knutselboek van te maken. Iets waar ouders, meesters en juffen in de kleuterklas meteen mee aan de slag konden. “Ik wilde er ook een stripverhaaltje bij. Alleen is dat anders uitgedraaid: het boek is een verhaal geworden, met een doe-luik eraan.” En dat verhaal schreef ze toen het spookte in haar hoofd. Tijdens de week dat ze wachtte op de resultaten van de botscan, die gemaakt was om te zien of er uitzaaiingen waren. “Ik liep hier thuis de muren op. Maar omdat ik niet wist wat me te wachten stond, kon ik geen plannen maken. Het moest dus iets zijn dat ik snel kon afronden. En dat is ‘Grote Boom is ziek’ geworden: een verhaal over Snuitert die veel van Grote Boom houdt en wiens wereld op z’n kop

wordt gezet als de dokter houtwormpjes onder de schors van Grote Boom ontdekt.”

Kinderboek én reddingsboei

De resultaten van de scan waren gelukkig goed, maar haar kinderboek bleef in de schuif liggen. “Het was in de eerste plaats een reddingsboei voor mezelf, iets wat me door een heel moeilijke periode had geholpen. Maar intussen was ik weer aan de slag bij Link-Brussel, een vzw in de sociale sector. Ik was niet meer met dat boek bezig, tot ik via mijn werk in contact kwam met de jongerenafdeling van de socialistische mutualiteit. Daar werkte men aan een project rond kanker. Toen plots een onderdeel wegviel, werd er dringend gezocht naar een alternatief. Ik heb daar ‘Grote Boom’ voorgesteld en ze waren meteen enthousiast. Bovendien bleek één van mijn collega’s illustrator te zijn. Alles kwam op het juiste moment samen en de bal ging aan het rollen.” Er werd een uitgever gevonden, maar inmiddels was Nathalie opnieuw zwanger. Haar dochter Iris en haar boek werden haast op hetzelfde moment geboren. “Ik voelde meteen dat er meer in zat”, zegt ze. “Er liepen aanvragen voor lezingen binnen. Die wilde ik héél graag doen, maar ik had twee kinderen én een baan. Als ik dat allemaal zou combineren, zou de pret er gauw af zijn. Dat leert zo’n ziekte je juist:

Nathalie maakt kinderverdriet lichter

nú leven en genieten. Dus besloot ik om een vzw op te richten en voortaan mijn projecten zelf uit te werken." Sinds februari 2010 is vzw Talismanneke een feit. Een naam die de lading dekt, vindt ze. Want haar vereniging wil geluk brengen – op kleine voet. "De inspiratie voor projecten put ik uit het dagelijkse leven. En daar horen nu eenmaal ook minder mooie dingen bij."

Zoeken naar de juiste woorden

Met haar vzw geeft ze workshops en lezingen rond 'Grote boom is ziek'. Ondertussen is er ook een Snuiter-speeltas, een uitleentas voor ziekenhuizen. En in november kwam haar tweede kinderboek uit: 'De visjes van Océane', over zelfdoding. Daarmee wil ze dat vaak pijnlijke onderwerp bespreekbaar maken voor jonge kinderen. "Tijdens een workshop leerde ik Océane kennen, ze was er met haar grootouders. En die vertelden me dat ze onlangs haar papa had verloren door zelfdoding. Dat verhaal bleef me achtervolgen. Ik stelde me voor dat iedereen vol medeleven naar Océane keek, maar er

"Je hoeft verdriet niet weg te stoppen voor kinderen. Je moet alleen de juiste woorden vinden. Dat heb ik makkelijker gemaakt met een boek"

niet met haar over praatte. Gewoon omdat we niet weten hoe. Het is best moeilijk. Maar kinderen voelen dat er van alles aan de hand is. En als ze niet precies weten wat, neemt hun fantasie het over. Of denken ze dat het aan henzelf ligt. Daarom heb ik dat boek geschreven. Het biedt houvast en helpt bij het vinden van de juiste woorden. Ik sta er vaak van versteld hoezeer kinderen worden onderschat door hun omgeving. Er wordt hen niet verteld wat er aan de hand is 'om hen te beschermen'. Maar het is net belangrijk dat je kinderen serieus neemt en met hen praat. Je hoeft niet bang te zijn. Uit angst ontnem je hen het recht om dingen te weten. En dat is verschrikkelijk, het kwetst hun vertrouwen. In plaats van

verdriet voor hen verborgen te houden, kun je hen er beter mee leren omgaan. Ze kunnen trouwens ook volwassenen helpen om speler met droevige dingen om te gaan. Zo werkt het in twee richtingen." Ook rond 'De visjes van Océane' wil ze workshops geven, maar de activiteiten van vzw Talismanneke liggen even stil. Want Nathalie is weer ziek. Toen haar dochter eenentwintig maanden was, kreeg ze dezelfde diagnose als vier jaar geleden. Een akelig toeval volgens de dokters.

Vooral trieste thema's

Desondanks zit ze boordevol plannen en heeft ze nieuwe kinderboeken in de pijplijn. 'Toverdruppels' bijvoorbeeld, een kinderboek over verdriet en troost. "Ik werk nu vooral rond trieste thema's", zegt ze. "Ik pik die onderwerpen er niet bewust uit, het is alsof ze mij kiezen. Dan is er iets in mij dat zegt: daar is behoefte aan. Ik kan op een speelse manier over droeve dingen praten. Het lukt me zelfs beter met kinderen dan met volwassenen, ze stappen er

makkelijker over heen. Ik geloof 100% in de komende generatie, ook al zal die het niet makkelijk hebben. Daar ligt volgens mij nog veel werk voor vzw Talismanneke... Er ligt al een sensibiliseringsproject klaar: 'Hannibal de boekenworm'. Kinderboeken worden vaak niet op milieuvriendelijk papier gedrukt. Het gaat dwars door mijn hart dat er misschien regenwoud is gekapt voor mijn boeken." Na haar behandeling wil Nathalie dit project snel weer opnemen. Intussen gebruikt ze 'Grote Boom is ziek' ook thuis om haar dochtertje te helpen omgaan met de situatie. "Ondanks alles zijn we een gelukkig gezin. Juist door de droeve dingen met elkaar te delen, worden de gelukkige momenten des te waardevoller."

De projecten van Nathalie

• vzw Talismanneke

Met haar vzw Talismanneke wil Nathalie Slosse het geluk van groot en klein bevorderen. Ze ontwikkelt allerlei hulpmiddelen om creatief en met fantasie positief in het leven te staan. Rond haar boeken geeft ze workshops en lezingen voor volwassenen en kinderen. Meer weten? www.talismanneke.be

• Grote boom is ziek

Kinderboek met doe-luik om een ziekte zoals kanker bespreekbaar te maken met jonge kinderen.

Uitgegeven bij Abimo, € 12,95

Meer weten?

<http://groteboom.blogspot.be>

• De visjes van Océane

Prentenboek en activiteiten om met kinderen te praten over zelfdoding. In samenwerking met Werkgroep Verder.

Uitgegeven bij Averbode, € 12.

